

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Hørring): Ved Loven om Søneringen blev det blandt andet fastsat, at man for at opnaa Bevis som Skibsfører skulde have underkastet sig Styrmandsøksamen efter de ny Bestemmelser, hvorefter der til de foreskrevne Sag tillige hører Prøve i Maskinlære, eller ogsaa skulde man have Styrmandsøksamen efter de ældre Bestemmelser og saa tillige godtgøre, at man havde underkastet sig en særskilt Prøve i Maskinlære. Denne ny Fordring om Prøve i Maskinlære vilde jo føre til, at alle de, der havde underkastet sig Styrmandsøksamen efter de ældre Bestemmelser, skulde tage denne Tillægsprøve. Smidlertid varede det et Aar, inden Loven traadte i Kraft, og de Folk, der vare tilfælde, som jeg har anført, havde saaledes rigelig Tid til at løse Bevis som Skibsførere efter de ældre Regler. Smidlertid har det vist sig, at der er enkelte Folk, som have været i Udlandet i det Aar, der gik, inden Loven traadte i Kraft, og der endog saa ført Skib; naar de nu komme her til, kunne de ikke saa Bevis her i Landet som Skibsførere, med mindre de underkaste sig den omtalte Prøve i Maskinlære, hvilket kan falde haardt nok for dem, da de ere i en ældre Alder. Det er paa disse Tilfælde, at dette lille Lovforslag, som foreligger i Dag for Tinget, sigter, idet man har ment, at her er Grund til at give Ministeriet en Ret til at dispensere disse Folk fra Fordringen om en Prøve i Maskinlære, dog saaledes, at man tillige indskrænkede Birkningen af det Bevis, som de saa erholde som Skibsførere, derhen, at de ikke saa Ret til at føre Dampskibe, undtagen i det Tilfælde, hvor Dampskibe kunne føres af Sætteskipperne, nemlig i den indskrænkede Fart, altsaa Skibe under 100 Tons, idet der af Sætteskipperne ikke fordres nogen Prøve i Maskinlære. — Lovforslaget er fremkommet i Folketinget ved privat Initiativ, men da jeg fra Ministeriet er bekendt med, at der virkelig er Trang til en saadan Dispensation som den, her er Tale om, og den kun vil blive benyttet i enkelte Tilfælde, har jeg kunnet slutte mig til Forslaget og skal anbefale det til det høje Ting.

Carstensen: Idet jeg taler den højterede Minister for den Tilslutning, han har givet dette Forslag, og for den Anbefaling, hvormed han ledsagede det, skal jeg udtale, at jeg i et og alt kan slutte mig til de fremkomne Udtalelser. Der er ikke saa Steder her i Danmark, hvor der findes Skibsredier, fordelte næsten mellem en hel Bys Be-

folkning, og i disse Redier er det ofte en af selve Rederne, en af Børthaverne eller Gjærne, der fører Skibet. Det er Redier, der ere anlagte udelukkende paa Sejskibsfart, de bygge Skibe, der egne sig til Fragtfart paa sjerne Vand og ofte ere borte flere Aar i Træk; de ville efter Loven blive af- Naarne fra at føre Skib, naar de ikke underkastede sig Eksamen, der, som den ældre Indenrigsminister udtalte, er besværlig for Folk i en fremrykket Alder. Desuden har det ingen Interesse for dem at tage Eksamen, da de isølge hele den Maade, de ere udviklede og uddannede paa, og isølge de Udsigter, de have til Fremtiden, ikke tænke paa nogen Sunde at føre Dampskib. Lovforslaget vil derfor afhjælpe en stor Anstødssten for disse Mænd og vil blive modtaget med stor Glæde overalt, hvor de Forhold herske, som jeg omtalte. Derfor skal jeg anbefale Forslaget til Tingets Velvilje.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingerne.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statstilskud til de tvende Kreditforeninger for Gjere af mindre Gjendomme paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.).

Sagen fattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Hørring): Dette Forslag vil for en stor Del af Tingets Medlemmer være en gammel Bekendt. Det gaar joud paa at tilstaa de Interessenter i Husmandskreditforeningerne, som i 1888—89 konverterede deres Obligationer, et Tilskud af Statskassen til Dækning af Konverteringsudgifterne. Der har om denne Sag Aar efter Aar været fremsat Forslag ved privat Initiativ i Folketinget, og det er navnlig det Forslag, der kom her op i Samlingen 1891—92, til hvilket jeg særlig skal henvise. Det nævnte Forslag indeholdt ikke alene en Bestemmelse om, at Staten skulde tilskyde et Beløb til Dækning af Konverteringsudgifterne, men tillige andre Bestemmelser, hvormed man tilsigtede at hjælpe